

ad Prislovens § 8, Stk. 2, første Punktum.

Da Nettoavanceberegning i Praksis finder meget ringe Anvendelse inden for Handelen, vil man foreslaa en anden Formulering af § 8, Stk. 2, andet Punktum, hvorfor Ordet „Nettoavance“ foreslaas ændret til „Avance“. Endvidere maa man, da Priskontrolraadet i Strid med Handelssædvane overalt i Verden ved Prisordninger har bestemt, at Hjemtagelsesomkostninger ikke maa indkalkuleres, til Trods for at det i § 8, Stk. 2 er bestemt, at virkeligt medgaaede, nødvendige Udgifter til Varens Transport m. v. kan indregnes i Vareprisen, for at undgaa fremtidig Vilkaarlighed paa dette Punkt foreslaa § 8, Stk. 2, første Punktum, affattet saaledes:

„Ingen Varepris maa ansættes højere, end hvad der for vedkommende Vare svarer til virkelig medgaaede, nødvendige Udgifter til Varens Indkøb og Hjemtagelse eller Fremstilling samt Forhandling og Transport med Tillæg af en rimelig Avance“.

ad § 8, Stk. 2, andet Punktum.

Da det for adskillige Virksomheders Vedkommende ikke mere er muligt at anvende Aaret 1940 som Udgangspunkt for Avancefastsættelsen, og da Bruttoavanceberegning er meget almindelig, jfr. Prisdirektoratets meget talrige Fastsættelser af Bruttoavancer, bør der gives Adgang til valgfrit at udregne en Vares Pris ved Beregning af Omkostninger + Nettoavance eller ved Tillæg af en Bruttoavance, og det skal derfor foreslaas, at andet Punktum i § 8, Stk. 2, faar følgende Ordlyd:

„Ved Fastsettelse af Avancen vil det være at iagttage, at den ikke maa overstige den af den enkelte Virksomhed ved Lovens Ikrafttræden sædvanligt beregnede beløbsmæssige Netto- eller Bruttoavance ved Salg af et tilsvarende Kvantum af vedkommende Vare“.

ad § 8, Stk. 3, første Punktum.

Under Hensyn til de foreslaaede Ændringer i § 8, Stk. 2, er det nødvendigt at ændre § 8, Stk. 3, første Punktum saaledes:

„Hvor Prisberegning sker ved Tillæg af Nettoavance, maa der ikke til Dækning af Generalomkostninger i den enkelte Varenheds Pris indregnes et større Beløb end under normale Forhold sædvanligt med et Tillæg svarende til den gennemsnitlige Prisstigning for de Ydelser, som sædvanligt henføres til de erhvervsdrivendes Generalomkostninger“.

ad § 8, Stk. 4, andet Punktum.

Da det i § 8, Stk. 2, er fastslaet, at Bruttoavanceberegning er tilladt, foreslaas det, at andet Punktum i Stk. 4, saalydende:

„Priskontrolraadet kan endvidere, hvor Omstændighederne taler herfor, efter Forhandling med vedkommende Erhvervsorganisationer eller Brancheforeninger tillade, at Avancebegrænsningen sker gennem Fastsettelse af hertil sigtende Bruttoavancer“.

ad § 8, Stk. 5 (Tilføjelse af nyt andet Punktum).

Unionen er af den Formening, at Bestemmelsen om, at for meget indvundne Beløb i visse Tilfælde kan kræves fradraget i fremtidige Avancer, undertiden vil kunne virke meget uheldigt, idet den Omstændighed, at f. Eks. en Detailvirksomhed faar Paalæg om at nedsætte Prisen paa sine Varer kan medføre, at alle øvrige Virksomheder tvinges til ligeledes at foretage Nedsættelser.

Man er ikke uenig i, at Konkurrence er det bedste Middel til at sanere Prisdannelsen, men dette gælder selvsagt ikke for en saadan kunstigt frembragt Konkurrence, der formentlig vil ramme de Virksomheder haardest, mod hvis Prisberegning der ikke har kunnet rettes nogen Indvending.

Under Henvisning til foranstaaende skal man derfor tillade sig at foreslaa følgende Tilføjelse til § 8, Stk. 5:

„For Detailvirksomheders Vedkommende kan Fradrag i fremtidige Avancer dog kun paabydes efter forudgaaende Forhandling med de interesserede Hoved- og/eller Brancheorganisationer om Nedsættelsens Omfang, herunder for hvilke Varearters Vedkommende Avancenedsættelse bør finde Sted“.